

[Strøm.]

Saa vil jeg gerne sige til den højtærede Arbejds- og Socialminister, der omtalte de Forbedringer af Aldersrentelovgivningen, som han paatænkte, at vi er rede til at være medvirkende paa de Omraader, hellere end gerne, hurtigst muligt, men det, det drejer sig om ved denne Lejlighed, er Rabatkort til ubemidlede. Og det er nu engang saadan, at den højtærede Arbejds- og Socialminister kunde have undgaaet al den Uro, der alt har været, hvis han ikke havde fremsat sin Betragtning om, at denne Lovgivning ikke skulde forlænges. Jeg kan ikke lade være med at sige, at vi inden for det socialdemokratiske Parti alligevel tager Æren for, at den højtærede Arbejds- og Socialminister nu er kommet ned paa Jorden igen, og vi skal gerne medvirke til, at Lovforslaget i Udvalget faar en Udformning — uden at jeg derfor paa nuværende Tidspunkt skal udtale mig om Varigheden af Forlængelsen —, der kan skabe Tilfredshed paa disse Omraader.

Aksel Larsen: Jeg ved ikke, om det høje Ting er blevet synderlig mere klar over denne Sags Forhistorie, end det var, før den højtærede Socialminister talte. Jeg er i hvert Fald blevet det. Det lykkedes mig at skaffe „Politiken“ for den 28. Marts. Jeg sendte Bud herind efter den, og man fandt den, men den omtalte Artikel var omhyggeligt klippet ud af den — jeg ved ikke, hvem der har været interesseret i det, jeg vil naturligvis ikke insinuere noget. Men det lykkedes at fremskaffe et andet Eksemplar, og jeg vil for den historiske Sandheds Skyld meget gerne have den højtærede Formands Tilsladelse til at oplæse et Citat af den paa-gældende Artikel. (*Christmas Møller:* Ikke for langt!). Nej, det skal ikke blive for langt. „Politiken“ har en Artikel med Overskriften:

„Rabatordningerne fornyes ikke“,
og deri staar der:

„Det er rigtigt, at Rabatordningerne ikke vil blive foreslaaet forlænget, sagde Socialminister S. P. Larsen i Aftes. Forholdet er det, at jeg for Tiden arbejder paa en helt ny Ordning vedrørende Renten til de Gamle og Invaliderne, og deri vil jeg indføre saadanne Forbedringer, at alle Rabatordninger skulde være overflødige“

o. s. v., o. s. v. — vi kan for Tidens Skyld slutte med det. Jeg har ikke set nogetsteds, at den højtærede Minister har dementeret dette, jeg har heller ikke hørt hans Dementi af det, altsaa maa jeg gaa ud fra, at han har sagt dette til „Politiken“ Onsdag Aften, efter at

„Land og Folk“ Onsdag Eftermiddag havde en Artikel, der slog Alarm om denne Sag.

Dernæst et Spørgsmaal om Rabatkort. Det er vor Opfattelse, at Rabatkort, som vi har dem i Henhold til den endnu gældende Ordning, der jo altsaa ogsaa bliver forlænget, i Virkeligheden ikke er noget ønskværdigt. Vi mener, at man principielt maa være Modstander af det, det er en Nødhjælp, man kan gaa med til, naar man ikke finder andre Udveje til at skaffe mere social Retfærdighed i en given Situation, men man maa naturligvis stræbe efter, at man saa snart som muligt faar Forhold, der overflødiggør den Slags. Det vilde være hensigtsmæssigt, om en Regering sørgede for at føre en Politik og gennemføre Foranstaltninger, saa de almindeligste Livsfor nødenheder, først og fremmest de rationerede Varer, saa længe man har Rationering, men i øvrigt de almindeligste, de mest nødvendige Livsfor nødenheder, blev holdt nede i rimelige Priser. Saa overflødiggøres Rabatkortordningen, og saa kan de mindrebemidlede være sikre paa, at de alligevel kan leve taaleligt og faa en tilstrækkelig nærende Føde o. s. v. Vi mener, at dette burde en ansvarsbevidst Regering bestræbe sig for, men i øvrigt er vi naturligvis af den Mening, at for de Mennesker, der ikke kan klare sig selv, som er henvist til at blive hjulpet af Samfundet, saasom Alders- og Invalidereyndere, arbejdsløse og andre, maa man skabe saadanne Forhold, at de ikke behøver at være henvist til Rabatkort eller lignende Foranstaltninger, saa lidt som til Frelsens Hær eller Bladenes Juleindsamlinger for at leve taaleligt.

Saadanne Tilstande er der imidlertid ikke i Landet i Dag, og derfor er vi Tilhængere af at forlænge Rabatkortordningen, derfor har vi fremsat Forslag desangaaende. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, at vi kan jo ikke tro paa — og jeg tror ikke, Ministeren selv tror paa det —, at hans Ændringer til Folkeforsikringsloven er færdigbehandlet fra Rigsdagen og en ny Lov er traadt i Kraft om 3 Maaneder. Der er ingen Muligheder for det, det kan vi lige saa godt se i Øjnene. Og saa er det, jeg rejser Spørgsmaalet: Hvorfor skal man saa nøjes med en Forlængelse paa 3 Maaneder? Efter min Mening er det i enhver Henseende sagligt mest forsvarligt, at Loven forlænges for 6 Maaneder. Det giver Ministeren en rimelig Frist. Saa kan vi se, hvilket Barn Bjerget nedkommer med, naar det engang lægger op til Barsel.

Saa er der det ærede Medlem Hr. Strøm. Det er aabenbart saadan i enhver Sag, hvor Socialdemokratiet og vi staar paa